

של עולם, האיש שיצא ממנו
ישמאל, שיעשו להם לישראל
מה שיעשו? אמר להם: כן יצא
ממנו יצחק, שיושיט צנארו על
גבי המזבח. אמרו לו: הרי עשו
שיצא ממנו יחריב את בית
המקדש. אמר: הרי יצא ממנו
יעקב, שהוא פסא שלם. אמרו:
הרי ודאי בזכות יעקב ינצל. זהו
שפתוב כה אמר ה' אל בית יעקב
אשר פדה את אברהם.

ובשעה שפפתו את חנניה
מישאל ועזריה לזרק אותם לתוף
כבשן האש היוקדת, פתח חנניה
ואמר (תהלים קיח) ה' לי לא אירא
מה יעשה לי אדם. ה' לי בעזרי
ואני אראה בשנאי. פתח מישאל
ואמר (ישעיה כט) כה אמר ה' אל
בית יעקב אשר פדה את אברהם
לא עתה יבוש יעקב ולא עתה
פניו יחורו כי בראותו ילדיו
מעשה ידי וגו'.

ובאותה השעה דנו דינו למעלה.
אמר הקדוש ברוך הוא: (ישעיה מד)
זה יאמר לה' אני - זה חנניה,
שאמר ה' לי בעזרי ואני אראה
בשנאי. וזה יקרא בשם יעקב -
זה מישאל, שאמר כה אמר ה'
אל בית יעקב וגו'. ובשם ישראל
יכנה - זה עזריה שאמר שמע
ישראל.

בא וראה, בשעה שאמר מישאל
כה אמר ה' אל בית יעקב אשר
פדה את אברהם, עשו ליצנות
בלשונם. אמר הקדוש ברוך הוא:
הפסא שלי, אותה הליצנות
שעשו תציל אותם בדרגה הזו,
כמו שהצלתי את אברהם. ולא
עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו
יחורו. באותה השעה, כל אותם
שפפתו אותם, הרג אותם שכיב
אש.

דמה דניאל לא היה עמהם? אמר
בלבו: הרי עשו ממנו צלם,

גברא דיפוק מיניה ישמעאל, דייעבדון להו
לישראל מה דייעבדון. אמר להו כן יפוק מיניה
יצחק, דיושיט קדליה על גבי מדבחא. אמרו
ליה, הא עשו דנפיק מיניה דיחריב בי
מקדשא. אמר, הא נפיק מיניה יעקב, דאיהו
פורסיא שלימא. אמרו, הא ודאי בזכותא
דייעקב ישתייב. הדא הוא דכתיב, כה אמר ה'
אל בית יעקב אשר פדה את אברהם.

ובשעתא דכפיתו לחנניה מישאל ועזריה,
למרמי לגו אתון נורא יקידתא,
פתח חנניה ואמר, (תהלים קיח ו) ה' לי לא אירא
מה יעשה לי אדם. ה' לי בעוזרי ואני אראה
בשונאי. פתח מישאל ואמר, כה אמר ה' אל
בית יעקב אשר פדה את אברהם לא עתה
יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו כי בראותו
ילדיו מעשה ידי וגו'.

ובההיא שעתא דנו דיניהון לעילא, אמר
הקדוש ברוך הוא, (ישעיה מד ה) זה יאמר
לה' אני, זה חנניה, שאמר ה' לי בעוזרי ואני
אראה בשונאי. וזה יקרא בשם יעקב, זה
מישאל, שאמר כה אמר ה' אל בית יעקב
וגו'. ובשם ישראל יכנה, זה עזריה, שאמר
שמע ישראל.

הא חזי, בשעתא דאמר מישאל, כה אמר ה'
אל בית יעקב אשר פדה את אברהם, עבדו
ליצנות בלישניהון. אמר קודשא בריך הוא,
פורסיא דילי, ההוא ליצנותא דעבדו, שזיב
לון בדרגא דא, כמה דשזיבת לאברהם. ולא
עתה יבוש יעקב (דף נח ע"ב) ולא עתה פניו יחורו.
בההיא שעתא, כל אינון דכפיתו לון, קטל
לון שביבא דנורא.

דניאל אמאי לא הוה עמהון. אמר בלביה,
הא עבדו מיניה צלמא. ומלפא אמר,